Aişe der ki: O kadın bana gelir ve yanımda konuşurdu. Yanıma her oturmasında muhakkak: “Vişâh işinin olduğu gün Rabbimizin yarattığı acîb işlerdendir. Şüphesiz ki o küfür beldesinden beni kurtardı.” sözünü söylerdi. Buharî rivayet etmiştir.

Aişe -radıyallanu anhâ- şöyle demiştir: Arap kabilelerinden birisine ait siyah bir cariye vardı. Onlar bu kadını azâd etmişlerdi. Kadın özgür lüğüne kavuşmasına rağmen onlarla beraberdi. Bu kadın şöyle dedi: Onlara ait bir kız, üzerinde sırımlardan yapılmış kırmızı bir gerdanlığı olduğu halde dışarıya çıktı. Aişe der ki: O kız üzerinden o gerdanlığı çıkarıp koydu yahut üzerinden düştü. O gerdanlığın bulunduğu yere bir çaylak geldi. Onu, atılmış halde bulunan bir et parçası sandı, hemen onu kaptı. Câriye der ki: O gerdanlığı aradılar, fakat bulamadılar. Dedi ki: Beni o gerdanlıkla (onu almakla) itham ettiler. Aişe devamla der ki: Kadının her yerini iyice aramaya başlamışlar, hatta kadının fercini bile araştırmışlar. Câriye dedi ki: Vallahi ben onlarla beraber ayakta dikilip dururken, birdenbire o çaylak geldi ve o deriden gerdanlığı yere attı. Kadın dedi ki: O da tam ortalarına düştü. Dedi ki: Bunun üzerine ben; İşte, aldığımı zannedip de beni itham etmiş olduğunuz şey! Halbuki ben onu almaktan beriyim. İşte deri gerdanlık, dedim. Yine Aişe dedi ki: O siyah kadın Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e geldi ve müslüman oldu. Mescidde ona mahsus bir kıl çadır yahut küçük bir oda vardı. O kadın bana gelir ve yanımda konuşurdu. Yanıma her oturmasında muhakkak: “Vişâh işinin olduğu gün Rabbimizin yarattığı acîb işlerdendir. Şüphesiz ki o küfür beldesinden beni kurtardı.” sözünü söylerdi. Bir gün ona, senin halin nedir? Her ne vakit benimle birlikte otursan muhakkak bu beyti söylüyorsun? dedim.Bunun üzerine o kadın (yukarıda anlattığım) bu kıssayı anlattı.

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Bu hadis-i şerif, cariyenin Müslüman olmasının sebebini içinde bulunduğu mahalle tarafından sırımlardan yapılmış kırmızı bir gerdanlığı çalmakla itham edilmesi olduğunu beyan etmektedir ki o gerdanlığı renginin kırmızı olması sebebi ile bir çaylak almıştır. Sonra cariyenin çaldığını düşünerek onun her yerini aramaya başladılar. Onu aradıkları esnada Allah o çaylağın gerdanlığı getirip onların ortasına bırakmasını takdir etti. O zaman cariyenin masum olduğunu anladılar. Sonra cariye, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yanına gitti ve Müslüman oldu. Onun için mescidde, içinde kalabileceği küçük bir yer yapıldı. O cariye, müminlerin annesi Aişe -radıyallahu anhâ-’nın yanına geldiğinde hep şu beyitleri söylerdi: “Vişâh işinin olduğu gün Rabbimizin yarattığı acîb işlerdendir. Şüphesiz ki o küfür beldesinden beni kurtardı.” Yani Vişâh günü çok mucizevi şeyler oldu ve Allah Teâlâ, beni bu olaydan sonra küfür beldesinden kurtardı.

